

ĐEM SỰ BÀY TỎ CỦA CHÚA VỀ THÀNH RÔ-MA

Kinh Thánh: *Công-vụ 27:1-27*

Câu gốc: *Ga-la-ti 1:15-16*, Nhưng khi Đức Chúa Trời, là Đấng đã đẻ riêng tôi ra từ lúc còn trong lòng mẹ, và lấy ân điển gọi tôi, vui lòng ¹⁶ bày tỏ Con của Ngài ra trong tôi, hầu cho tôi rao truyền Con đó ra trong người ngoại đạo, thì lập tức tôi chẳng bàn với thịt và máu.

1. Phao lô mang sự bày tỏ mâu nhiệm của Chúa trong mình:

a. **Đem sự giải cứu lớn cho dân ngoại:** *Công-vụ 26:17-18* Ta sẽ bảo hộ người khỏi dân này và dân ngoại là nơi Ta sai người đến, ¹⁸ đặng mở mắt họ, hầu cho họ từ tối tăm mà qua sáng láng, từ quyền lực của quỷ Sa-tan mà đến Đức Chúa Trời, và cho họ bởi đức tin nơi Ta được sự tha tội, cùng phần gia tài với các thánh đồ.

b. **Về Tin lành mâu nhiệm:** *Rô-ma 16:25b* Tin Lành của tôi và lời giảng Đức Chúa Jê-sus Christ, theo sự tỏ ra về lẽ mâu nhiệm, là lẽ đã giấu kín từ mọi đời trước,

- Dân ngoại là kẻ đồng kếp: *Ê-phê-sô 3:6*

- Được xưng công bình và sống bởi đức tin: *Rô-ma 1:17*

- Bởi quyền năng của thập tự giá: *1 Cô-rinh-tô 1:18; Cô-lô-se 2:14-15*

2. Chúa muốn Phao lô mang sự bày tỏ mâu nhiệm của Chúa về Rô-ma:

a. **Phao lô bị bắt làm tù nhân:** *Công-vụ đoạn 21:27-36*, Khi bảy ngày gần trọn, thì các người Giu-đa, quê A-si, thấy Phao-lô trong đền thờ, bèn xui cả đoàn dân dấy loạn, rồi bắt người, ²⁸ mà kêu lên rằng: Hỡi các người Y-so-ra-ên, hãy đến giúp với! Kìa, người này giảng dạy khắp thiên hạ, nghịch cùng dân, nghịch cùng luật pháp, và nghịch cùng chôn này nữa, đến đổi hẳn dẫn người Gờ-réc vào trong đền thờ, và làm cho nơi thánh này bị ô uế. ²⁹ Số là, chúng trước đã thấy Trô-phim, người Ê-phê-sô, ở với Phao-lô tại trong thành phố, nên ngờ rằng Phao-lô đã dẫn người vào đền thờ. ³⁰ Cả thành đều xông xao, dân chúng chạy nhóm lại đoàn đông, bắt Phao-lô, kéo ra khỏi đền thờ, tức thì các cửa đều đóng lại. ³¹ Chúng đang tìm phương giết người, thì tiếng đồn đến quan quản cơ rằng cả thành Giê-ru-sa-lem đều xông xao. ³² Người lập tức bắt quân lính và cai đội kéo đến nơi chúng. Vừa thấy quan cơ và quân lính thì chúng thôi không đánh Phao-lô nữa. ³³ Quan cơ bèn tới gần, bắt người rồi truyền lấy hai cái xích xích lại; đoạn, hỏi người là ai, và đã làm việc gì. ³⁴ Trong đoàn dân, kẻ reo lên thể này, người la lên thể khác; nhân sự rối loạn, người không biết được chắc, nên dạy điệu về đồn. ³⁵ Lúc Phao-lô bước lên thềm, quân lính phải khiêng người đi, bởi có đoàn dân hung bạo lắm. ³⁶ Vì có đám dân theo sau đông mà kêu rằng: Hãy giết đi! (*Công vụ 23:11* Qua đêm sau, Chúa hiện đến cùng người mà phán rằng: Hãy giục lòng mạnh mẽ, người đã làm chứng cho Ta tại thành Giê-ru-sa-lem thế nào, thì cũng phải làm chứng cho Ta tại thành Rô-ma thế ấy →

24:26 *Quan Phê-lít muốn Phao-lô lột bạc; (c.27) Phê-lít muốn vừa lòng người Giu-đa cứ giam Phao-lô hai năm. → (25:11) Phao lô kêu nài đến hoàng đế Sê sa.*

b. Hành trình đến Rô-ma của Phao lô:

- **Phao-lô là một tù nhân trên tàu của tù phạm:** *Công-vụ 27:1-2*, Khi đã định rằng chúng ta phải đi đàng biển qua nước Y-ta-li, họ bèn giao Phao-lô và mấy tên phạm khác cho một thầy đội tên là Giu-lơ, về đội quân Âu-gu ta. ² Chúng ta xuống một chiếc tàu ở A-tra-mít phải trảy đi dọc bờ biển A-si, đoạn thì ra đi. A-ri-tạc, là người Ma-xê-đoan, về thành Tê-sa-lô-ni-ca, cùng đi với chúng ta. (*Phao lô bị tù vì Đấng Christ*)
 - **Cách thầy đội đối xử với Phao-lô:** (c.3) Đến ngày sau, chúng ta tới thành Si-đôn, thì Giu-lơ đãi Phao-lô cách nhân từ, cho phép người đi thăm bạn hữu mình, và đợc họ lo việc mình.
- **Chuyến tàu đối diện với sự khó khăn:** (c.4-9a) Đoạn, từ nơi đó, chúng ta theo mé bờ đảo Chíp- rơ, vì bấy giờ ngược gió.⁵ Sau khi vượt qua biển Si-li-si và Bam-phi-ly, thì chúng ta đến thành My-ra, trong xứ Ly-si ⁶ Ở đó, thầy đội thấy có một chiếc tàu ở A-léc-xan-tri sẽ đi qua Y-ta-li, bèn cho chúng ta xuống tàu đó. Tàu chạy chậm lắm, mất nhiều ngày khó nhọc mới tới ngang thành Cơ-nít. Vì gió quá, tàu không thể ghé bến đợc, nên chúng ta lại theo mé bờ đảo Cơ-rét, qua Sa-môn. ⁸ Khi đã chịu khó đi dọc theo nơi đó, chúng ta mới đến một nơi gọi là Mỹ-Cảng, gần thành La-sê. ^{9a} Trải lâu ngày, tàu chạy phải nguy hiểm. (*2 Cô-rinh-tô 11:25*)
- **Lời cảnh báo của Phao-lô về chiếc tàu:** *Công-vụ 27:9-10*, Phao-lô bảo trước cho những người trong tàu, ¹⁰ rằng: Tôi thấy sự vượt biển này chắc sẽ phải nguy hiểm và hư hại, chẳng những cho hàng hóa và chiếc tàu mà thôi, lại đến thân chúng ta nữa. (*Ê-phê-sô 3:10* Ấy vậy, hiện nay sự khôn sáng mọi đường của Đức Chúa Trời cậy Hội thánh mà bày tỏ ra cho những kẻ làm đầu và những kẻ cầm quyền trong các nơi trên trời,)
- **Thầy đội không tin lời của Phao-lô:** (c.11) Nhưng thầy đội tin lời người lái tàu và chủ tàu hơn là lời Phao-lô nói.
 - **Nghe theo lời bàn của đám đông:** (c.12) Vì cảng đó không tiện cho tàu đậu lúc mùa đông, nên phần nhiều người đều bàn rằng phải lìa khỏi đó và ráng sức đến cảng Phê-nít, là cảng của đảo Cơ-rét, hướng phía tây nam và phía tây bắc, đặng qua mùa đông ở đó.
 - **Dựa theo kinh nghiệm:** (c.13) Vừa có gió nam non bắt đầu thổi, họ tưởng rằng có thể tới nơi mình đã định, thì kéo neo mà đi dọc theo gần đảo Cơ-rét.

3. Chiếc tàu về Rô ma của Phao lô đối diện với cơn bão lớn: (c.14) Nhưng cách ít lâu có trận gió dữ tợn gọi là gió Ô-ra-qui-lôn thổi lên vạt vào đảo.

- a. Tàu không chống nổi:** (c.15) Tàu đã phải bạt đi, chống lại gió chẳng nổi,

nên chúng ta để mặc cho theo chiều gió. (Phó mặc cho hoàn cảnh)

- **Tàu bị trôi giạt: (c.16)** Tàu bị bạt đến dưới một hòn đảo nhỏ kia gọi là Cơ-lô-đa, chúng ta khó nhọc lắm mới cầm được chiếc thuyền
- **Trang bị lại chiếc tàu và để mặc gió đưa đi: (c.17)** Sau khi trục lên, họ dùng phương thế làm cho chắc chắn: lấy dây ràng phía dưới chiếc tàu lại; đoạn lại sợ mắc cạn trên bãi Si-rơ-tơ, thì hạ buồm xuống, để mặc gió đưa trôi đi. (*Đội trưởng đã làm hỏng chiếc tàu và mọi người đi chung*)

b. Họ bị thiệt hại lớn: (*Giống trong Giô-na 1:4-5*)

- **Mất hàng hóa, đồ đạc: (c.18-19)** Đến ngày mai, vì bão cứ thổi cũng mạnh như vậy luôn, họ bèn quăng hàng hóa xuống biển. ¹⁹ Ngày thứ ba, chúng ta dùng chính tay mình quăng đồ đạc trong tàu xuống biển.
- **Mất sự trông cậy để được cứu: (c.20)** Trong mấy ngày mặt trời chẳng có, ngôi sao cũng không, mà bão thì vẫn thổi ào ào luôn, đến nỗi chúng ta chẳng còn trông cậy được cứu nữa.

4. Phao-lô bày tỏ cho họ sự mạch bảo của Chúa về hành trình đến Rô ma:

a. Phao-lô trách sự không tin của họ: *Công-vụ 27:21* Vì họ không ăn đã lâu, nên Phao-lô đứng dậy giữa đám họ, mà nói rằng: Hỡi **bạn hữu** ta, chớ chi bữa trước tin lời ta mà chẳng rời khỏi đảo Cơ-rét, thì chúng ta đã chẳng mắc con nguy hiểm và tổn hại này. (*Họ sắp chết*)

b. Phao-lô tỏ cho họ sự mạch bảo của Chúa bởi thiên sứ của Ngài:

- **Sẽ bị mất chiếc tàu: (c.22)** nhưng bây giờ, ta khuyên các người hãy vững lòng; trong các người chẳng mất ai hết, chỉ mất chiếc tàu mà thôi.
- **Ông sẽ ứng hầu trước Sê-sa: *Công-vụ 27:23*** Vì đêm nay, một thiên sứ của Đức Chúa Trời, là Đấng ta thuộc về và hầu việc, có hiện đến cùng ta mà phán rằng: ^{24a} Hỡi Phao-lô, đừng sợ chi hết; người phải ứng hầu trước mặt Sê-sa; (*Công vụ 23:11*)
- **Chúa hứa ban hết thầy những người cùng đi biển cho ông: *Công-vụ 27:24b*** và này, Đức Chúa Trời đã ban cho người hết thầy những kẻ cùng đi biển với người.

c. Phao lô khích lệ họ: (c.25) Vậy, hỡi các ông, hãy vững lòng, vì ta có lòng tin cậy Đức Chúa Trời rằng sẽ xảy ra như lời Ngài đã phán vậy; (*Dân số ký 23:19* Đức Chúa Trời chẳng phải là người để nói dối)

d. Hoàn cảnh hiện thời của họ: *Công 27:26-27*, nhưng chúng ta chắc sẽ bị tập lên một hòn đảo nào. ²⁷ Đã đến đêm thứ mười bốn mà chúng ta cứ trôi nổi trên biển A-đờ-ria-tích, lúc nửa đêm, các thủy thủ ngờ đang đến gần một đất nào.

5. Cầu nguyện: Xin Đức Thánh Linh giúp con chú ý cho chắc chắn về sự Chúa kêu gọi và chọn lựa mình, làm điều đó con sẽ không hề vấp ngã. Trong danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men! (*2 Phi-e-rơ 1:10*)